

ਮਾਨਯੋਗ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ ਜੇ.

ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 19874/1994 ਦਾ ਐਮ

11 ਜੁਲਾਈ, 1995

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1973 ਦਾ II)— ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ— ਰੱਦ ਕਰਨਾ
— ਹਿਰਾਸਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ— ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ
ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਗਿੱਛ— ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਫੇੜਫਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ
ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਖੋਜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ
ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ
ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ)

ਨਵਕਿਰਨ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਏ.ਜੀ. ਮਸੀਹ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ ਐਸ ਸੁਰਜੇਵਾਲਾ ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 25 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-2) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ CrI ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਸ. ਨੰਬਰ 19513-ਐਮ ਆਫ਼ 1994 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅਰਦਾਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਆਰਐਲ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸ. ਸੀਬੀਆ 19513-ਐਮ ਆਫ਼ 1994 ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(3) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਤੋਂ 10 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. 1993 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 125 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ ਵੀ.ਕੇ ਝਾਂਜੀ, ਜੇ . ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਮ.ਆਰ. ਐਮ.ਐਸ.ਲੋਬਾਣਾ ਨੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਸੀ.

ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦੇ 6 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 8 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਐਸਐਚਓ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ

ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੰਸਕਰਣ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਟੇਨਗਨ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਬਰਿਆਨਾ ਚੋਅ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੂ ਬਾਲਾ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ 8 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਬਰੀਚਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੇਨੇਰਾ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ! (ਅਪਰਾਧ), ਇੰਟਰਨਲ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ, ਪੰਜਾਬ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ 11 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 95 ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/148/149/201 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ 25 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਭੁੱਲਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ ਹਨ।

(5) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ 10 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਹਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. (ਅਪਰਾਧ), ਨੇ 21 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302/201/148/149 1 ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਆਈਜੀਪੀ (ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੌਕਸੀ), ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਭੁੱਲਰ, ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. (ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਜੀਲੈਂਸ), ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੂਰਵ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ R 2/5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਈਜੀਪੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ 7 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਵਿਧਾਇਕ, ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ 25 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ।, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। 12 ਦਸੰਬਰ 1994 ਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ -ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਈਜੀਪੀ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਕਤ ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ 1994 ਨੂੰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਚੂੜੜ ਸਿੰਘ, ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ, ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਪਾਖਰ ਸਿੰਘ, ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ, ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(6) 1 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ;ਸਥਾਪਿਤ; ਤੱਥ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 2 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਆਈ.ਸੀ.ਪੀ., ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕੋਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(7) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ

ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੋਨਵੇਰੀਆ ਵਿਯੂ ਓਆਈ ਟੀ. ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ, ਰਖਵਾਲਾ ਓਜ ਕਾਨੂੰਨ, tney nave ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕੁਧਰਮ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਓਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਵਿਨਿਚ ਨੇ (ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ) ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਯੂਆਈਆਈਸਰ ਵਜੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਨੂਇਡ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਓਆਈਆਈਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਲੇਟ ਫਾਈਡਿੰਗ ਜਾਂਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ। . ਹੋਰ ਕੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ- ਸਮਝਣਯੋਗ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਿਜ਼ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ। ਕੇਸ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ.ਕੇ. ਝਾਂਜੀ, ਜੇ. ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੌਕਸੀ) ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 11 ਅਗਸਤ 1994 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 4 ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਤੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 12 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਆਈਜੀਪੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋਰਾਂ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1994. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸਤਗ਼ਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ। ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ

ਨਰਮ ਕੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ "^^»" ਇੱਕ "ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ "^^* ਹੈ, ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਜੋ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਗਲਤ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ, ਜਾਂਚ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਰੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਖਤ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਥ ਕੱਢੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਕੇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਈ.ਡੀ. ਮੰਨਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ

ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ (ਭਗੀਰਥ ਸਿੰਘ ਜੁਡੇਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ) (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਖੋਜ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

(9) ਲਈ: ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, - 25 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀ.ਐਨ. ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ. ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ FAO ਨੰਬਰ 307 (O&M)

2 ਮਾਰਚ, 1995

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1994- ਐੱਸ. 68, 89 (1) (ਡੀ) (ਹਾਈ) ਅਤੇ 100— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911— ਐੱਸ. 240— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ) ਚੋਣ ਨਿਯਮ। 1994- ਰਿਸ. 3, 5, 5-ਏ— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ —ਕੈਂਡੀ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਗਿਣਤੀ—ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਟ ਦੇ ਡਰਾਅ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ ਚੋਣ —ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ—ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮੈਂਬਰ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂਬਰ—ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਈਆਂ—ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਮੌਜੂਦਾ ਚੋਣ ਵਿਚ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ—ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਮੀਦਵਾਰ—ਗੈਰ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿਧਾਇਕ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦਾ। ਚੋਣ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।